

UDENRIGSMINISTERIET

EUROPAUDVALGET

Alm. del - bilag 1641 (offentligt)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tel. +45 33 92 00 00
Fax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrangeres
Girokonto 300-1806

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EU-sekr.

5. september 2001

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Økonomiministeriets grundnotat vedr. Kommissionens forslag til Rådets afgørelse om et handlingsprogram for uddannelse, udveksling og bistand med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri ("PERICLES"-programmet"), KOM (2001) 248.

Økonomiministeriet

31. august 2001
Eksp.nr. 00141559
/Oem0181

Grundnotat vedr. Kommissionens forslag til Rådets afgørelse om et handlingsprogram for uddannelse, udveksling og bistand med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri ("PERICLES"-programmet") - COM(2001) 248

Baggrund

Kommissionen har den 22. maj 2001 fremsat forslag til Rådets afgørelse vedr. et handlingsprogram for uddannelse, udveksling og bistand med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri ("PERICLES"-programmet") - COM(2001). Forslaget er et led i indsatsen til beskyttelse af euroen mod falskmøntneri og bekæmpelse af falskmøntneri.

I forslaget henviser Kommissionen til sin meddelelse af 31. juli 1998 til Rådet, Europa-Parlamentet og Den Europæiske Centralbank med titlen "Beskyttelse af euroen mod falskmøntneri" hvoraf det fremgår, at Kommissionen ville undersøge muligheden for at oprette et uddannelsesprogram, som kunne supplere nationale programmer med henblik på forebyggelse, opdagelse, og begrænsning af falskmøntneri.

I handlingsplanen om organiseret kriminalitet, vedtaget af Rådet den 28. april 1997 henstilles det, at Kommissionen undersøger behovet for fælles foranstaltninger med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri.

I Rådets forordning nr. 974/98 af 3. maj 1998 om indførelse af euroen fastsættes det, at eurosedler og euromønter skal sættes i omløb fra den 1.

januar 2002, og at de deltagende medlemslande skal sikre, at der findes passende sanktioner mod efterligning og forfalskning af eurosedler og euromønter.

Beskyttelsen af euroen er endvidere behandlet i Kommissionens meddelelse af 31. juli 1998 til Rådet, Europa-Parlamentet og Den Europæiske Centralbank med titlen "Beskyttelse af euroen mod falskmøntneri" samt i Den Europæiske Centralbanks henstilling af 7. juli 1998 om eurosedlers og euromønters retlige beskyttelse.

Den 28. maj 1999 vedtog Rådet en resolution om styrkelse af den strafferetlige beskyttelse mod falskmøntneri i forbindelse med indførelsen af euroen, ligesom Rådet den 29. maj 2000 vedtog en rammeafgørelse om styrkelse af strafferetlig og anden beskyttelse mod falskmøntneri i forbindelse med indførelsen af euroen.

Den 28. juni 2001 vedtog Rådet en forordning om beskyttelse af euroen mod falskmøntneri, herunder foranstaltninger til at sikre indsamling og videresendelse af information vedr. falskmøntneri til de relevante nationale og fællesskabsmyndigheder, samt en forpligtelse for finansielle institutioner m.v. til at inddrage og videresende falske pengesedler og mønter.

Kommissionens forslag til oprettelse af "Pericles-programmet", indebærer to indholdsmæssigt ens Råds-afgørelser:

- S Forslag til Rådets afgørelse om et handlingsprogram for uddannelse, udveksling og bistand med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri ("PERICLES"-programmet)
- S Forslag til Rådets afgørelse om udvidelse af afgørelse om et handlingsprogram for uddannelse, udveksling og bistand med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri ("PERICLES"-programmet) til også at omfatte de medlemsstater, som ikke har indført euroen som enhedsvaluta

Den første afgørelse skal vedtages med enstemmighed blandt eurolandene med hjemmel i artikel 123, stk. 4. Den anden afgørelse har hjemmel i artikel 308 og vedtages således med enstemmighed blandt alle landene i EU. Den

anden afgørelse kopierer bestemmelserne i den første afgørelse, og omfatter de medlemsstater, der ikke har indført euroen. Denne konstruktion er også anvendt ved forordningerne til beskyttelse af euroen mod falskmøntneri, som blev vedtaget af Rådet den 28. juni 2001.

Indhold af Kommissionens forslag

De konkrete bestemmelser i "Forslag til Rådets afgørelse om et handlingsprogram for uddannelse, udveksling og bistand med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri ("PERICLES"-programmet"), er:

Artikel 1 - Fastlæggelse af programmet

Artikel 1 fastlægger "PERICLES"-programmet for en periode af fire år fra 1. januar 2002, dvs. datoen for indførelsen af eurosedler og -mønter. Gennemførelsen og evalueringen af programmet sker i overensstemmelse med artikel 5 og 8.

Artikel 2 - Programmets målsætninger

Artikel 2 fastslår de generelle målsætninger for programmet. Programmet ligger inden for rammerne af EF-traktaten. Fællesskabets foranstaltninger på uddannelsesområdet støtter og supplerer medlemsstaternes foranstaltninger. Formålet er at bevidstgøre berørte ansatte, virke som katalysator for initiativer, samordne uddannelser samt at udbrede kendskabet til fællesskabets lovgivning.

Artikel 3 - Foranstaltninger

Artikel 3 omfatter en ikke-udtømmende liste over de typer foranstaltninger, og indholdet heraf, der kan opnå støtte under programmet. Der er tale om både uddannelse samt teknisk og operationel støtte.

Artikel 4 - Adgang til programmet

Artikel 4 beskriver, hvilke personer og organer der har adgang til programmet og til fællesskabsfinansieringen, i både medlemsstaterne og tredjelande. Den fastslår ligeledes, hvilke organer der sammen med Kommissionen vil bidrage

til at virkeliggøre programmets målsætninger, bl.a. ECB, Europol og Interpol, de nationale analysecentre (NAC og CNAC) og det europæiske tekniske og videnskabelige center (ETSC), og de nationale centralkontorer, der er oprettet på grundlag af Genève-konventionen.

Foranstaltningerne er blandt andet rettet imod; ansatte inden for de tjenester der er beskæftiget med afsløring og bekæmpelse af falskmøntneri (politi, toldvæsen, skattemyndigheder m.v.); dommere og jurister, der er specialiseret på området; enhver anden berørt instans eller erhvervsgruppe (handels- og industrikamre, mfl.)

Artikel 5 - Sammenhæng og komplementaritet

Artikel 5 henviser til de institutionelle partnerskaber, der er nødvendige for programmets gennemførelse, og henviser til at disse tager højde for initiativer iværksat af andre organisationer.

Artikel 6 - Internationalt samarbejde

Artikel 6 vedrører samarbejde med tredjelande, og lægger særlig vægt på åbningen over for de central- og østeuropæiske lande, Cypern, Malta, Tyrkiet og EFTA. Endvidere åbnes der for samarbejde med andre tredjelande og med disse landes finansielle deltagelse.

Artikel 7 - Finansielle bestemmelser

Artikel 7 omhandler finansieringen:

- S af seminarer, som kan arrangeres i fællesskab med andre instanser (bl.a. Europol, Interpol og ECB)
- S af udvekslinger af ansatte
- S af den operationelle bistand
- S af visse aktioner til beskyttelse af euroen i tredjelande.

Artiklen beskriver opdelingen af Kommissionens andel af finansieringen af projekter under afgørelsen og den del af deltagelsesudgifter til konkrete projekter, der afholdes af medlemslandene. Endvidere kan Kommissionen

bidrage med en andel til udgifterne til uddannelsesforanstaltninger eller operationel bistand i tredjelande.

Artikel 8 - Gennemførelse, overvågning og evaluering

Artikel 8 vedrører gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af programmet. I stk. 1 fastslås det, at programmet skal gennemføres inden for rammerne af et samarbejde fortrinsvis mellem Kommissionen og medlemsstaterne. Kommissionen udvælger de projekter der gennemføres blandt medlemslandenes forslag og Kommissionens egne forslag. De generelle kriterier for udvælgelse af projekterne er anført. I henhold til stk. 2 skal modtagerne af støtten til de udvalgte projekter fremsende en årsrapport til Kommissionen.

De følgende stykker fastslår de nærmere regler for den evaluering af programmets gennemførelse, som Kommissionen skal foretage. Kommissionen skal fremlægge en rapport til Europa-Parlamentet ultimo 2004 samt en meddelelse sammen med et evt. forslag om Pericles-programmet skal fortsætte, senest den 30. juni 2002.

De konkrete bestemmelser i "Forslag til Rådets afgørelse om udvidelse af afgørelse om et handlingsprogram for uddannelse, udveksling og bistand med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri ("PERICLES"-programmet) til også at omfatte de medlemsstater, som ikke har indført euroen som enhedsvaluta, er som følger:

Artikel 1

Artikel 1 til og med artikel 8 i "Forslag til Rådets afgørelse om et handlingsprogram for uddannelse, udveksling og bistand med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri ("PERICLES"-programmet)" udvides til også at omfatte de medlemsstater, der ikke har indført euroen som enhedsvaluta.

Begge Rådets afgørelser træder i kraft ved offentliggørelsen i EF-tidende og gælder fra den 1. januar 2002 og fire år frem, dvs. til 31. december 2005.

Kommissionen foreslår en finansiel ramme på 4 mio. euro til afholdelse under det generelle EU-budget. Dette er baseret på hidtidige erfaringer med kurser med henblik på uddannelse vedrørende beskyttelse mod falskmøntneri. Det bemærkes, at deltagelse i de under programmet afholdte kurser og initiativer i nogle tilfælde vil indebære et element af deltagerfinansiering og arrangørfinansiering. Det vil eksempelvis påhvile et arrangerende medlemsland at afholde nogle logistiske omkostninger forbundet med det pågældende kursus.

Europa-Parlamentet

Kommissionen foreslår at Europa-Parlamentet og ECB høres vedr. forslaget.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Eurolandene og de øvrige lande i EU er enige om, at bekæmpelse af falsknerier af euroen fremover skal ske på et højere niveau. Desuden er euroen fællesskabets valuta, herunder valutaen for EU-budgettet og internationale transaktioner. Derfor lægges vægt på, at beskyttelsen af euroen og bekæmpelse af falskmøntneri skal være højt prioriteret i EU. Udkastet til Rådets afgørelser om oprettelse af Pericles-programmet har til formål at supplere de nationale foranstaltninger til uddannelse og udveksling af teknisk bistand vedrørende bekæmpelse af falskmøntneri. Sagen skønnes derfor at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Forslaget til oprettelse af Pericles-programmet ses ikke at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Den finansielle ramme på 4 mio. euro foreslås afholdt over EU-budgettet. Det bemærkes at dansk deltagelse i arrangementer eller initiativer under programmet i nogle tilfælde vil medføre medfinansieringsomkostninger inden for de berørte institutioners rammer.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg har ikke tidligere modtaget notat i sagen.